

Tudósítás a királyok völgyéből

Nem a forró égövi Egyiptomban jártunk, hanem az Erdőkertes melletti szélfúttá enduro-krosszpályán. Az elmúlt évhez hasonlóan ez volt a „királyválasztó” helyszíne. A hűvös, borongós novemberi hétvégén szép számmal gyülekeztek az off-road motorozás didergő szerelmesei: endurósok, krosszozók, ralisok és persze a szurkolók. Eleinte nemigen volt eldönthető, hogy ki a versenyző és ki a szurkoló – az asztal körül, ahol a nevezést intézték, eléggé nagy volt a nyüzsgés. Ami viszont vitathatatlan, hogy Magyarországon errefelé a legnagyobb az egy főre eső királyok száma. Itt volt ugye a tavalyelőtti „hókirály”, Csósz Lajos, igaz csak motor nélkül, zúzódott, de már gyógyuló lábfejjel, itt volt a tavalyi király Türgyei Imre, és egyelőre ismeretlenül az is, aki majd a verseny után viselheti a dombok királyának büszke címét. És itt volt Nádor Attila, aki tavaly az utolsó körök egyikében óriásit bukva, csaknem végzetes balesetet szenvedett. Időlegesen nyaktól lefelé megbénult, de az orvosok segítségével, valamint saját elszántságának és hallatlan akaraterjének köszönhetően most – igaz csak szurkolóként, de saját lábán – újra itt lehetett a királyválasztón. Az esemény „főszervezője”, Lantos József pedig már ko-

A kirtartás királya: Nádor Attila (itt még versenyzőként)

rábban kiötlötte, hogy az idei verseny nevezési díjait ajánlják fel Nádor Attilának, némileg könnyítendő a lábadozással járó anyagi terheket. Ezért volt a sok nevező – olyanok is, akik talán életükben nem ültek motoron, és olyanok is, akik csak néhány környit motoroztak saját örömeikre. A rajthelyre felsorakozott indulók előtt Sasvári Sándor szakágvezető adta át a nevezési díjakat tartalmazó dobozt Attilának, aki a meghatottságtól alig jutott szó-

hoz. „Nem a pénz az, aminek a legjobban örülök, hanem hogy egyévi távollét után sem felejtettetek el...” – mondta köszönetképpen. Ezután vette kezdetét a kétórás nonstop körözés. Sokáig Türgyei Imre volt az élen, de a makacskodó motorja miatt csaknem tíz másodperces hátránnyal induló – mellesleg épp csak a rajt pillanatára érkezett – Tóth Ádám verhetetlen volt ezen a napon. Ám az esemény legfőbb érdeme a motorozás öröme. Elismerés illet mindenkit, aki a kétórányi terepmotorozást a győzelem leghalványabb reménye nélkül is vállalta. És a többség ebbe a kategóriába sorolható. Közülük külön említést érdemel az egyedüli oldalkocsis páros, és a robogóval, közúti MZ-vel vagy oldtimernek is beillő endurógéppel rajthoz állt versenyzők. A maguk módján ők is kiérdemelték a királyi címet.

Vörös

Kormányos a kormányánál: Sasváry Sándor szakágvezető is benevezett

Ötletgazda: Lantos József versenyzőként is helytállt

A dombok királya: ez alkalommal Tóth Ádám

